

రైళ్ళు కుడి చెవిలోంచి దూరి ఎడమ చెవిలోంచి పైకి పోతున్నట్లు, ఎడమవేపు తిరిగి పడుకుంటే ఎవరో ఎర్రటి గోళ్ళతో మెడపట్టుకుని చీరుతున్నట్లు కుడివేపు తిరిగితే డేల్మేషన్ కుక్క, ఎలుగుబంటి లాంటిది, ఆకురాయిలాంటి నాలికతో పరపర నాకు తున్నట్లు...

లేచి, అద్దంలో చూసుకుంటే కళ్ళల్లో ఒక్క అయోటా అయినా నిద్ర కనిపించదు. రిస్ట్ వాచ్ లో కాలం ఘోరంగా ముందుకు రా తిలోంచి తోసుకుంటూ ... రెండు గంటల యిరవయి నిమిషాల పదహారు సెకండ్ల... పదిహేడు...

జగ్ లోంచి మెల్లగా గ్లాస్ లో వీళ్ళు పోసి మె...ల్ల...గా తాగి, ఆవులించి, పక్క మీద మల్లె పువ్వులాంటి షేట్ మీద ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ పడుకుని-నవన-మళ్ళీ అవులిస్తూ, కళ్ళు మూసుకుని, ఆ క్షణంలో నిద్రపోయే వాడిలా-అంతా నవన-ఒళ్ళు కొంచెం ముడుచుకుని-అంతా ఎంత నవన-మిల్లులో నలిగి అలసి పోయిన పెద్ద కూలీలాగ... ఏవో కలలోస్తున్నట్లు ఊహించబోతూ వుంటే... డేల్మేషన్ గుర్తు మంటూ నాలికతో... ఈసారి ఎముకల్ని గీరుతున్నట్లు. ఆ ఎవరినో గోళ్ళు, పారల్లాంటి గోళ్ళు, మెడలో గుచ్చుకుంటున్నాయి.

“పాత విషయాలు, తియ్యటివి, ఏవో జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటూ పడుకో” అని ఎస్పీడో అన్నాడు భుజంగం ది సైకో ఎవరిష్టే... పెన్సిల్ చెక్కుతూ దోసకాయ తరిగినట్లు తరగబడిన ఎడమచేతి చూపుడు వేలా, అమాయకంగా పుస్తకం తీసి దుమ్ము దులుపుతుంటే క్రూరంగా కుట్టిన ఎర్ర తేలూ, పరధ్యాన్నంగా ఎదురింటి వేపు చూస్తుంటే తన వేపే ఎస్పీడూ కళ్ళప్పచెప్పి చూస్తుంటాడని భర్తతో రిపోర్ట్ చేసిన మహా యిల్లాలు, కలకటాల్లో ఏమీ తోచక పెడితే మళ్ళీ తిరిగి రాదనుకున్న కుడికాలూ, ఆకాశం అంత మ్యాస్ పేపర్ పేజీలో బొక్కి పన్నులాగ నా నంబరే లేని పరీక్షా ఫలితాలూ.....

యివీ.

ఎవరినో ఆ గోళ్ళు జాగ్యులర్ రక్తనాశంలోకి గుచ్చుకుని...

డేల్మేషన్ స్థిరంగా కూచుని ఎముక చుట్టూ మిగిలిన మాంసాన్ని చీకుతూ...

“అది కూడా పని చెయ్యకపోతే గొర్రెల్ని లెక్క పెట్టు వెస్టర్న్స్ అలాగే చేస్తారు” అన్నాడు ఈ మధ్యనే భుజంగం ది సైకో. భుజంగానికి క్లయింట్స్ లేరు. సెల్ట్ మీదనే ప్రయోగాలు. దారిన పోతూంటే నేనొకటి దొరికాను. మొత్తం ఇద్దరు.

...తొలి నందల తొంభయి ఆరు ... తొమ్మిది వందల తొంభయి ఏడు...

ఎన్నో వందల నలభయి ఎనిమిది... ఎన్నో వందల నలభయి తొమ్మిది...

గొర్రెల్ని దగ్గరగా ఎస్పీడూ చూడలేదు. చూసినట్లు జ్ఞాపకం లేదు. చాలా కాలం నుంచి నాలో ఒక ఊహ. పల్లెటూర్లో నాకో ఇల్లు. గజపతి వగరంలో? కారం పూడిలో? తాడి, దువ్వాడ, బండ మీద? కమ్మ పల్లె? నాకో పెద్ద పాలం, “మాగాణి”. నాకో రైతు. వెంకయ్య? ఈరినాయుడు? గురప్ప? రొబ్బి సోమన్న? సోమన్నే. వాడి పాకలో గొర్రెలు, మేకలు, ఆబోతులు. కొట్టాం. నేనక్కడకి సమ్మూర్లో పిస్తులు వసూలికి. చిన్న డేషన్ దిగి ఎద్దుబండి. రామినాయుడు, కాదు సోమన్న వంగి వంగి దండాలు. డబ్బు, నలిగిన వోట్లు వేడిగా పాలు కంచు గ్లాసులో. ఇంటి వెనక గొర్రెలు. గొర్రెలలా వుంటాయి? మేకల్లాగ వుంటాయా? అసలు మేక లెలా వుంటాయి. ఇంకా అసలుకీ వస్తే మేకలంటే ఏమిటి? గొర్రెలకీ, మేకలకీ భేదం?

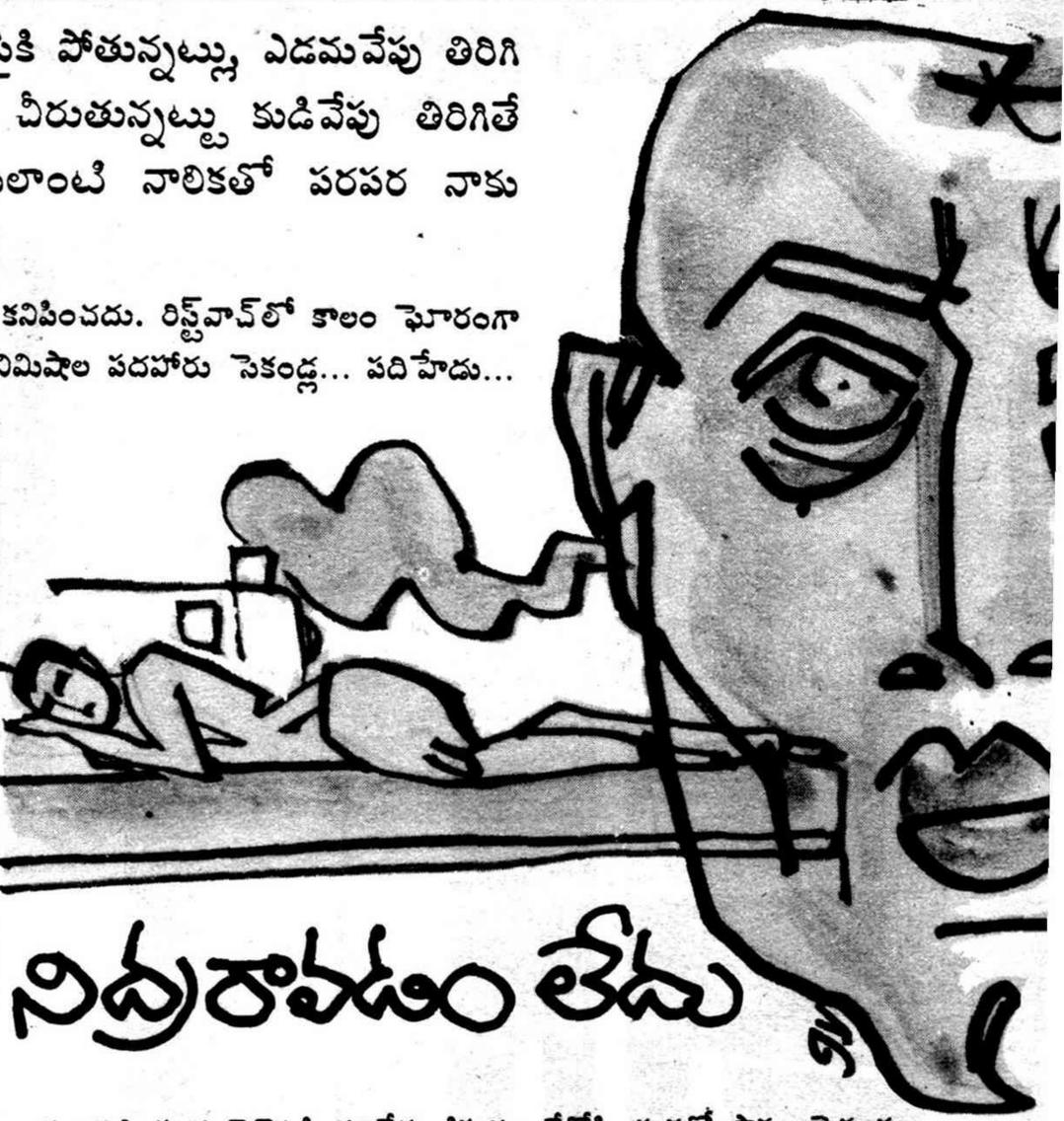
.....విభయి వేల తొంభయి నాలుగు... విభయి వేల తొంభయి ఆరు.....

తొంభయి వేల తొమ్మిది వందల ముప్పయి నాలుగు.....

ఈ గొర్రెలు పెరట్లో కంచె మీంచి గెంతున్నాయి. గెంతుతుంటే నా లెక్క. పక్కంటి ‘బుగత’ కిష్టయ్య కూతురొచ్చి వీధిలో నిలబడి అరుస్తూంది. తలుపు రెండంగుళాలు తెరిచి “ఎందుకు?” అన్నాను.

“మీ గొర్రెలు మా చేన్లోపడి పెసలన్నీ తినేస్తున్నాయి”

ఎడ్మినిస్ట్రేటివ్ ప్రాబ్లమ్. డెసిషన్ తీసుకోవాలి చప్పన. సోమన్నని పిలిచి “చూడు. ఏదో చెయ్యి” అన్నాను. సోమన్న ఒక కర్ర-లావుగా, గుణువులతో?-

నిద్ర రావడం లేదు

పట్టుకుని పంచ సైక్లెట్టి దూకేడు కిష్టయ్య చేన్లోకి. కర్రతో సాము చెయ్యడం మొదలు పెట్టేడు. గొర్రెలు రూట్ మార్చి వెనక్కి తిరిగి గెంతుతున్నాయి.

..... తొంభయి తొమ్మిది వేల తొమ్మిది వందల ముప్పయి అయిదు... తొంభయి తొమ్మిది వేల తొమ్మిది వందల ముప్పయి ఆరు... తొంభయి తొమ్మిది వేల తొమ్మిది వందల ముప్పయి ఏడు...

గొర్రెల కాళ్ళు విరుగుతున్నాయి. పుర్రెలెగురున్నాయి. ... గొర్రెలకి చెవులుంటాయా? - చెవులు తెగుతున్నాయి. నిండుగా, అన్ని అవయవాల్తోనూ లేవు గొర్రెలు.

...ఎన్నో వేల ఎన్నో వందల ముప్పయి ఆరు డెసిమల్ రెండూ... డెసిమల్ మూడూ... పాయింట్ నాలుగు... డెసిమల్ అయిదూ... ఎన్నో వేల ఎన్నో వందల ముప్పయి ఒకటి పాయింట్ ఆరు...

సోమన్నేడి? గెంతే గొర్రెనొక(డి)ని? నొక(ర్ని)ని? పట్టుకుని, నోరువిప్పి చూస్తే పళ్ళు రక్తమయం. సోమన్నేడి? చేనంతా వెతికితే ఓ మూలని సోమన్న - ఉత్త ఎముక లతో - సోమన్న గొర్రెలు తినేశాయి సోమన్నని.

ఇంకో ప్రాబ్లమ్. ఈరి చివర పోలిస్ తాగా. కేసులు ఏమీ లేక, ఏమీ తోచక, తాగా కాంపౌండ్ లో బంతి మొక్కలు పెంచుతున్న రేలంగి లాంటి కాన్స్టబుల్ తో “సోమన్నని గొర్రెలు తినేశాయి, రాసుకోండి” అని చెప్పి, వెనక్కి తిరిగి రాబోతూంటే, చెయ్యి పట్టుకులాగి, బల బల వీధిలోకి లొక్కొచ్చి, టౌనుకు పోయే ఒక లారీ ఎక్కించి, నాతోనే తనూ వచ్చి, భుజంగం ఇంటికి తీసుకు వచ్చి తలుపు తట్టేడు రేలంగి.

భుజంగం తలుపు తీస్తుంటే సై నుంచి, అంటే తలుపు మీదనే పెట్టి వుంచిన ఒక బకెట్ వీళ్ళు పడ్డాయి ముగ్గురి మీదా.

“బకెట్ కాంప్లెక్స్. ఓల్డ్ జోక్. లారెల్ అండ్ హార్టీ. జడనకండి. తడిసినా వణక్కండి. బెదరక లోనికి రండి” అన్నాడు. లోసలికి తీసుకు వెళ్ళేడు.

“ఎన్ని?” అన్నాడు.

“ఎన్నో వేల ఎన్నో వందల ముప్పయి మూడూ” అన్నాను తడుముకోకుండా. వోల్ చేసుకున్నాడు నల్లటి డైరీలో.

రేలంగి అడిగేడు. “నన్ను కూడా వోల్ చేసుకోమంటారా?”

“వీడెవడ”న్నాడు భుజంగం.

“వీడో బంతి మొక్క. వీడికడ నిలచి, చివారున వంచి...”

“బంతి మొక్కయితే వెళ్ళి బంతి పువ్వులు పూయనును. ఎర్రబోపి పూస్తా డెందుకూ?”

“అదొక విబరేషన్” అన్నాను సంజాయిషీగా.

రేలంగి ఒక విలన్ నవ్వు నవ్వి, “నా కన్నీ తెలుసు. (ఫ్రాయిడ్, యుంగ్, మెక్ డూగల్, అల్బర్ట్ కామూ నేను చదవలేదనుకున్నారా. అదంతా మా బ్రెయినింగ్ లో వుంది. అంతా కొట్టిన పిండే మాకు. అయినా, అంతగా మీరు యదపుతుంటే...” అంటూ బంతి మొక్కగా మెల్లగా మారుకుంటూ అలాగే నడుస్తూ పైకి వెళ్ళిపోయాడు.

భుజంగం చెక్కిన పెన్సిల్ ముల్లుని కసిగా నోట్లో పెట్టుకుని నములుతూ “ఇద్దుగో. నేనొక టెస్ట్ చేస్తాను” అని టేబుల్ కింద దూరి, ఏదో తీసి, పైకి లేచి చేత్తో ఒక చాకు చూపించి,

“దీన్ని చూస్తే నీకు తట్టే మాటేమిటి?” అని అడిగేడు.

“మళ్ళీ” అన్నాను.

బోధపడలేదు భుజంగానికి.

“ఏమిటి?” అన్నాడు.

“మళ్ళీ టేబుల్ కింద దూరి అది తియ్యి” అన్నాను. “అప్పడేదో పూట తట్టుతుంది!”

పేరు భుజంగం అయినా, మనిషి భల్లూకం.

మళ్ళీ కింద దూరి వగరుస్తూ పైకి లేచి “ఇప్పుడూ?” అన్నాడు ఆయాస పడుతూ.

“యథార్థం”

“సురీ ఆబ్వియన్. ఇంకో టెస్ట్.” టేబుల్ డ్రాయర్ లోంచి ఏదో తీసి, చూపించకుండా, “ఇదేమిటో చెప్ప” అన్నాడు.

“ఇద్దమ్మగం తోలుతో తయారు చేసిన ఏష్ ట్రే. దీనిని పలు విధముల ఉపయోగించవచ్చు. ఒకటి...”

“నక్కలాంటి వాడివి. జిత్తులమారి. కలా లేదూ, పాదూ లేదూ, కాండ్లెక్చూ లేదూ. సో” అని లోపలికి పాములాగ జరజర పాకిపోయాడు.

తిరిగి వస్తుంటే సోమన్న ఎదురు పడ్డాడు. “బెంబేలు పడకండి. నేను సోమన్ననే. గొర్రెలు తినేసింది కిష్టయ్యని” అన్నాడు.

“అయితే, కోర్టులో ఎలా” అన్నాను వ్రీడ్ గా.

...“సోమన్నని గొర్రెలు తినేశాయా? గొర్రెల్ని సోమన్న తినేశాడా? సదరు సోమన్న బతికే ఉన్నాడా? సదరు గొర్రెలు, సదరు కిష్టయ్య... యివన్నీ చాలా భారీ విషయాలు. జ్యూరీ వారు సావకాశంగా ఆలోచించి నిర్ణయానికి రండి” అన్నారు జడ్జ్.

“నాట్ గిట్టి” అన్నారు జ్యూరీ ఒక్క గొంతుకతో, ఆ క్షణంలోనే.

“ఎవరు నాట్ గిట్టి? ఏమిటి మీ వాగుడు” కోపంగా జడ్జ్.

“మాకేం పని లేదా? మీ ప్రశ్నలకి జవాబులివ్వడానికి? పొలాలు దున్నుకోవాలి. వార్లు పొతాలి. ఏతాం క్షిరు. జనప... కలప... అంటు మామిడి గెలు... గెల్తాం... కవులుకి...” అంటూ జ్యూరీ కండువలు దులుపుకుంటూ పైకి గొర్రెల మందలాగ వెళ్ళిపోతూ వుంటే.....

ఎన్నో లక్షల, యిన్నివేల, అన్ని వందల వలభయి ఆరో గొర్రె కిష్టయ్య చేస్తోంది పక్కనున్న మిషనరీ కాంపౌండ్ గోడ మీంచి గెంతుతూంది. గోడ గడియారం ఐదు కొట్టింది. ఐదు కొట్టిందా? ఒంటి గంట ఐదుసార్లు కొట్టిందా?

— తిప్పర

చెట్టు — మనిషి

బాల్యంలో
ఆకలితో అలమటించినప్పుడు
అమృత ఫలాల్ని
ఆరగించమంది ఆ చెట్టు —

యౌవనంలో
ఆలితో — నీడ కోసం ప్రాకులాడినప్పుడు
కొమ్మల్ని నరికి
ఇల్లు కట్టుకోమంది ఆ చెట్టు —

పైసా కూలి దొరక్క
నది ఒడ్డున పిచ్చిగా రోదిస్తున్నప్పుడు
కాండాన్ని చేదించి
నావను నిర్మించుకోమంది ఆ చెట్టు —

వార్షక్యంలో
చలితో వణికిపోతున్నప్పుడు
మ్రోడును అంటించి
చలి కాచుకోమంది ఆ చెట్టు —

అలా ఆ చెట్టు
అణునణునూ
అంకితమైపోయింది — మనిషికి;
మరి
మనిషో...
 (“స్టాప్ ఏ ట్రీ”
అనే ఆంగ్ల సాతానికి
స్వేచ్ఛానువాదం)

— రసరాజు